

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: P. M.**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 5. 2004, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005, č. j. 34 Cad 122/2004 - 11,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti výše označenému rozhodnutí žalované, kterým byla stěžovateli upravena výplata částečného invalidního důchodu ode dne 6. 6. 2004 dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění. V kasační stížnosti uvádí, že rozsudek obdržel v listopadu 2006 a dále, že jeho situace ohledně finančního příjmu vznikla v důsledku mylné informace ze strany pracovnice OSSZ v Kroměříži.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel nebyl při doručování napadeného rozhodnutí zastížen a zásilka byla proto dne 27. 7. 2005 uložena na poště. Jelikož si stěžovatel zásilku nevyzvedl, byla dne 9. 8. 2005 zaslána zpět krajskému soudu, který ji obdržel dne 10. 8. 2005. Z úředního záznamu obsaženého v soudním spise dále vyplývá, že stěžovatel dne 13. 11. 2006 telefonicky sdělil soudu, že rozhodnutí krajského soudu dosud neobdržel. Bylo mu sděleno, že si rozsudek nevyzvedl a že nabyl právní moci dne 8. 8. 2006. Kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě dne 29. 11. 2006.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout. Napadený rozsudek krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místu, kde je třeba kasační stížnost podat.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odstavce 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli neúspěšně doručován dne 27. 7. 2005. Tentýž den byla písemnost dle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), uložena a stěžovatel vyzván k jejímu vyzvednutí (§ 50c odst. 1 o. s. ř.). Jelikož si stěžovatel doručované napadené rozhodnutí ve stanovené lhůtě 10 dnů nevyzvedl, byla písemnost doručena tzv. náhradním způsobem v pondělí 8. 8. 2005 (§ 50 c odst. 4 o. s. ř.). Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý 9. 8. 2005 a skončila v pondělí 22. 8. 2005. Stěžovatel tedy kasační stížnost podal více než rok po uplynutí zákonné lhůty. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž by se mohl zabývat důvodností kasační stížnosti. Z důvodu procesní ekonomie nebylo třeba za této situace odstraňovat nedostatek spočívající v absenci zastoupení stěžovatele v tomto řízení advokátem. Konečně nutno uvést, že stěžovatel k doručování napadeného rozsudku z 30. 6. 2005 neuvedl ničeho než to, že jej obdržel v listopadu 2006. Jestliže bylo doručeno náhradním způsobem již 8. 8. 2005, je pro běh lhůty pro podání kasační stížnosti nerozhodné, kdy stěžovatel fakticky rozhodnutí později převzal.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nej**sou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu